

KARLOVE
KNAUSGÅRD

ŐSZ

Vanessa Baird illusztrációival

A fordítás alapjául szolgáló mű:

Karl Ove Knausgård: Om høsten, Forlaget Oktober, 2015

A könyv fordítását támogatta a NORLA

Copyright © 2015 by Karl Ove Knausgaard

All rights reserved

Illustration © Vanessa Baird

Hungarian translation © A. Dobos Éva, 2021

Templomok

A glemmingebrói házunk fölötti magaslatról három templom látható. Az egyik, a glemmingebrói vörös téglás, réztornyú templom a századfordulóról származik, amikor a régit lebontották, mert kicsi lett a falu megszorodott lakosságának, a másik kettő középkori, fehérre meszelt, torony nélküli templom, Ingelstorp és Vallenberga. Akkor épültek, amikor minden falu különálló egység volt, a templom köré épített alacsony házak akár a kacsamama köré gyűlt kis-kacsák, minden oldalról mezővel körülvéve, és bár a falu szerkezete nem változott, mára már értelmét veszítette, és letűnt idők életvitelét és gondolkodását tükrözi. Semmi sincs már egy helyen, amit a templom szimbolizál, ahol keresztelték, konfirmáltak, eskették, temették a lakosokat, akik minden vasárnap itt gyűltek össze, az állandó szertartások helyén, a változatlan égbolt alatt. Az itteni föld Európa egyik legjobb termőföldje, az éghajlat kedvező, ez valamikor egyet jelentett a gazdagsággal; a legkisebb falunak is volt saját temploma. Ma a gazdagság a városokba költözött, itt pedig üresen sorakoznak az olcsó, eladó házak. Boltokat, könyvtárakat, iskolákat zárnak be. A földeken még gazdálkodnak, de a területek egyre zsugorodnak és egyre kevesebben művelik őket. Mikor ezen a vidéken járok, arra gondolok,

hogy majdnem minden, amit látok, így nézhetett ki a tizenkilencedik században is. Templomok, faluk, végtelen szántóföldek, lombos fák, égbolt, tenger. Mégis minden más. Lesújt és elszomorít, ami végül is indokolatlan, hiszen a tizenkilencedik századot nem tapasztaltam meg, de nem tudok örülni annak, ami van, amink van, és ezt a letargiát már szinte kórosnak lehet minősíteni. Nosztalgia, vágyódás egy eltűnt idő után, árnyékbetegség. Az ennek megfelelő, természetes érzés a még nem létező utáni vágyódás, a jövő, a remény és erő után, és minden után, ami nem lehetetlen, amit nem sodort el a múlt, amit a jövő hozhat. És talán ezért érzem az erős nosztalgiát, mert mára már eltűnt az utópia, így a jövőbe vágyódás is, és nem előre, csak visszafelé vágyódunk, ahol a múlt ereje összpontosul. Ennek fényében a templomok az építészet lelki műalkotásai is voltak, mert nemcsak a helyi identitást testesítették meg, hanem egy másik valóságot is képviseltek, az istenit, amely a hétköznapi fáradságos munkát vette körül, és nyitott volt a jövőre, amikor majd elérkezik a mennyek országa. Ha már senki nem keresi az isteni valóságot, ha üresek a templomok, az azt jelenti, hogy már nincs rá szükség. És ha nincs rá szükség, az azt jelenti, hogy elérkezett a mennyek országa. Már nincs mi után vágyódni, hacsak nem a vágyódás után, és az innen látszó üres templomok ezt szimbolizálják.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomtatta és kötötte
a Central Dabasi Nyomda Zrt., 2021-ben
Felelős vezető Balizs Attila vezérigazgató

Kontrollszerkesztő Kúnos László
Felelős szerkesztő Rostás Eni
Kézirat-előkészítő Tomka Eszter
Korrektor Hradeczky Moni
Műszaki vezető Takács Klári
A kötetet az eredeti kiadás alapján
Pintér József készítette
Kiadványszám 9120
Plantin betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 4112 3